

vý průvodní prostředek, kterým tvrzené okolnosti přímo prokázány býti musí, což by bylo možné jen u důkazu listinami, nýbrž že zákon nevyklučuje žádného průvodního prostředku v řízení správním přípustného, tak že strana, již není možno, aby již v přiznání předložila listinné důkazy, jest oprávněna, aby nabídla důkaz o svém tvrzení každým průvodním prostředkem v řízení správním přípustným a že již tím zadost učiní své průvodní povinnosti dle § 16, odst. 2.

V takovém případě nemůže úřad nabídnutý důkaz jednoduše pomínouti a vysloviti preklusi, naopak úřad jest povinnen, aby nařídil čeho potřeba, aby důkaz byl proveden.

Nemůže býti pochybnosti o tom, že též v řízení správním jest přípustný důkaz obchodními knihami, že stačí, nabídne-li strana důkaz ten, aniž by současně obchodní knihy předložila, a že jest věcí úřadu, aby nabídnutý důkaz vhodným způsobem provedl. V té příčině budiž poukázáno na předpisy § 272 a násl. zák. z 23. ledna 1914 č. 12 ř. z. (novely k zák. o osobních daních). Náleželo proto úřadu žal., pokud se týče vyměřujícímu, aby důkaz obchodními knihami v přiznání nabídnutý vhodným způsobem provedl a pak průvodní moc obchodních knih posoudil, uváživ všechny okolnosti případu.

Ježto úřad pro nesprávné právní posouzení věci tento postup nezachoval, není nař. rozhodnutí, pokud jím zamítnuta byla stížnost včas proti platebnímu rozkazu podaná, v zák. odůvodněno a bylo je proto dle § 7 zák. o ss zrušiti. — — —

Č. 4098.

Státní zaměstnanci: * Substituční diety náležejí soudci i počas jeho pragmatikální dovolené.

(Nález ze dne 11. listopadu 1924 č. 19.700).

Věc: Dr. Vojtěch Sch. v Bratislavě proti ministerstvu spravedlnosti o diety po dobu dovolené.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Žal. úřad zamítl nař. rozhodnutím jako bezdůvodnou stížnost okresního soudce Dra V. Sch., který přidělen byl od okresního soudu v Trnavě k sedrii v Bratislavě, proti výnosu soudní tabule v Bratislavě z 5. prosince 1922, jímž st-li dodatečně nebyly přiznány substituční diety za dobu jeho zákonné dovolené a přeplatek mu předepsán k úhradě.

St-li nařiká rozhodnutí toto jako nezákonné a dovozuje zejména, že diety substituční jsou paušálním odškodněním za větší náklady, které si vyskytují živobytím mimo sídlo úřední.

Nss uvažoval o stížnosti takto:

Žal. úřad neupírá st-li zásadně nárok na substituční diety, nýbrž má pouze za to, že mu nepřislušejí za dobu jeho zákonné dovolené, a odůvodňuje své zamítavé stanovisko tím, že substituční diety poukazované podle dní jsou dle svého určení odškodněním za službu konanou

v tyto dny a nepříslušejí tudíž za dny, ve kterých služba nebyla konána.

Názoru tomu nelze přisvědčiti. Substituční diety vyplácejí se ve smyslu dvor. dekretu z 28. března 1828 (č. 2332 sb. just. zákonů a nařízení) a dekretu dvorské kanceláře z 15. dubna 1835 č. 14.488 (sb. pol. z. č. 46, sv. 63), které podle čl. I a § 58 služ. pragm. pokládají sluší za normu dosud platnou i pro úředníky soudcovské, po čas cesty na místo přidělení a zpět a po čas přidělení.

Přidělen byl však st-l u sedrie v Bratislavě nesporně i v době dovolené od 2. července do 5. srpna 1923, neboť nebylo tvrzeno a není ani ze spisů zřejmo, že by při nastoupení dovolené st-lovy bylo bývalo příslušným úřadem zařízeno jeho sprostění služby u sedrie v Bratislavě a že by byl býval k sedrii po skončené dovolené zase znova přidělen.

Substituční diety nelze také bez striktního předpisu zákonného posuzovati jen jako odškodnění za službu v určité dny skutečně konanou, nýbrž jsou dle povahy věci vůbec odškodněním za všechny újmy, které úředníka zpravidla stihnou tím, že musí nésti vyšší náklady vzniklé pobytem a stravováním, ev. také přeložením celé domácnosti mimo dosavadní stálé bydliště.

Potřeba úkonů substitučních je dojista důvodem přidělení soudce k jinému soudu, nedostatečně obsazenému, ale pro nárok na diety není rozhodné, zda a jak je soudce přidělený na novém místě zaměstnáván — to zpravidla ani nezávisí na jeho vůli — nýbrž rozhodným jest již o sobě fakt, že se přidělený soudce nastoupením služby v novém místě dal tam justiční správě k dispozici.

Nastoupením povolené dovolené, která se dle § 43 služ. pragmatiky řídí jediné služebními poměry soudu, k němuž byl soudce přidělen, nepřestává sám sebou jeho svazek přidělením založený, povolení to také nevyklučuje, aby byl přidělený soudce — kdykoli je toho ze služebních důvodů třeba — z dovolené odvolán (cit. § 43, věta 1. služ. pragm.) a proto není důvodu, aby substituční diety byly přidělenému po dobu dovolené odpírány.

Opačný názor žal. úřadu odporuje zákonu a je proto nezákonný také příkaz daný st-li, aby diety vybrané za dobu dovolené vrátil. — —

Č. 4099.

Veřejní zaměstnanci (Slovensko): Může cestář župní (župy zemplínské) býti propuštěn ze služby bez nároku na pensí, poněvadž byl soudem odsouzen pro zločin?

(Nález ze dne 11. listopadu 1924 č. 19.701).

Věc: Jan St. v O. proti administrativnímu výboru župy zemplínské v Michalovcích o propuštění ze služby.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad odvolání st-lovo z nálezu županského úřadu v Michalovcích z 24. srpna 1922, jímž st-l; župní cestář župy zemplínské, byl propuštěn ze služby bez nároku na pensí a jemu všechny požitky zastaveny, a to z těchto důvodů: